

ήσύχως συνεννοηθῶσιν περὶ ἐνὸς ἐκάστου καὶ φέρωσιν εἰς πέρας ἢ οὐ τὸν σύνδεσμόν των.

Ἀπερίγραφτος ἦτο ἡ στιγμή, ὅτε τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα τὰ ὑποῖα ἕως τῶρα οὐδέποτε εἶδον ἄλληλα, ἔστησαν τὸ ἐν κατέναντι τοῦ ἄλλου καὶ ἐζήτηζον ἄλληλα διὰ τῶν βλεμμάτων, ὅπως ἔμπορος ἐπιθεωρεῖ τὰς ἀγελάδας, ἃς πρόκειται νὰ ἀγοράσῃ μετὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἀγελάς δὲν θεωρεῖ οὕτως τὸν ἔμπορον.

Ἀφοῦ ἀπεχώρησε τὸ ζεῦγος,

— Ὅφειλό νὰ σὰς ὁμολογήσω, εἶπον τῷ πράκτορι, ὅτι ἡ τοιαύτη διεκπεραιώσις τῶν ἐργασιῶν μετέκπληττει ὑπὲρ τὸ δέον. Τόσον πεζόν, τόσον ξηρόν, καὶ ἐμπορικὸν τὸ σπουδαιότατον καὶ πλήρες συνεπειῶν καθήκον τοῦ γάμου, οὐδέποτε τὸ ἐφαντάσθη, ἔστω καὶ εἰς ὅποιανδήποτε τάξιν καὶ ἂν ἀνήκῃ οὗτος. Εἰς τὰ μυθιστορήματα καθὼς καὶ εἰς τὰ ποιήματα ἐξυμνεῖται ὁ ἔρωσ, ἐνῶ ἐδῶ ὅπου οὔτε ἡ φαντασία, οὔτε ἡ ποίησις, ἀλλ' ὁ βίος γυμνὸς παρουσιάζεται, συζεύγνυται ἀνὴρ καὶ γυνή, ὅπως ζευγνύουσι δύο ἵππους εἰς μίαν ἄμαξαν.

Ὁ πράκτωρ ἐγέλασεν. — Ἐνταῦθα, εἶπεν, εἶνε ἡ πραγματικότης ὅλα ὅσα οἱ ποιηταὶ μᾶς ψάλλουσιν εἶνε ἀγυρτεία. Ὁ τόσον περιώνυμος ἔρωσ δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ ἀνοησία. Τὸ κύριον εἶναι τὰ χρήματα. Πιστεύσατέ μοι, γνωρίζω τὸν βίον, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ διηγήματα, ἅτινα ἐνταῦθα παίζονται. Εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν εἶνε τόσον ὠρῆα, ὡς τὰ διηγήματα, ἀλλ' ἔχουν τὸ προτέρημα νὰ μὴ εἶνε ἀποκυήματα τῆς φαντασίας. Τί τὰ θέλετε, ὁ κόσμος εἶνε ὑλικὸς καὶ πρέπει νὰ τὸν παραδεχθῶμεν ὅπως εἶνε.

Ἐκίνησα τὴν κεφαλὴν ἀποδοκιμάζων τοὺς λόγους του.

— Ἐπειτα, ἐξηκολούθησεν, εἶνε δὲ τὸ αἴσχος τόσον ἂν δύο ἄτομα συνάψουν γάμον ἐντὸς τοῦ γραφείου μου, ἢ εἰς χορόν τινα, ἢ εἰς τὸν περίπατον, ἢ εἰς κανὲν κατάστημα διασκεδάσεως, ἢ εἰς τὰς θέρμας, ἢ ὅπου ἄλλοῦ γνωρισθῶσιν; Ὅπουδήποτε καὶ ἂν λάβῃ τοῦτο χῶρον, εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό: Πάντοτε λογαριάζεται, ἐξετάζεται καὶ ἐρωτᾶται ἡ προῖξ καὶ τὰ χρήματα, ἐὰν δὲ τῶρα ἡ τύχη τείνῃ χεῖρα πρὸς συνομολόγησιν τοῦ συνοικεσίου δι' ἐμοῦ, εἶνε τοῦτο, νομίζω, ἀδιάφορον.

Ἐπὶ τούτῳ ἠνοιχθῆ ἡ θύρα τοῦ δωματίου καὶ τὸ νέον ζεῦγος ἐφάνη γελῶν. Ἐπραγματοποιήθη τὸ συνοικέσιον!

— Σύμφωνοι; ἐρώτησεν ὁ πράκτωρ.

— Σύμφωνοι, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Μίλλερ.

— Λοιπὸν σὰς συγχαίρω.

— Καὶ σεῖς, κύριέ μου, ἀπεκρίθη πρὸς ἐμὲ ὁ μεσίτης τῶν γάμων, ἐκλέξατε ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τὴν εἰς ὑμᾶς ἀρμόζουσαν;

— Σὰς εὐχαριστῶ, τῷ ἀπεκρίθη, ἔλαβον τὸν πῖλόν μου καὶ ἀπῆλθον.

Σ. Γ.

ΚΥΩΝ ΜΕΛΟΜΑΝΗΣ

Ὁ κύων ἔχει τὸ ὄργανον τῆς ἀκοῆς εὐαίσθητότατον καὶ θαυμασίως λεπτόν. Ἐξ ἄλλου τὸ ζῶον τοῦτο εἶνε ἀγχνίνου, φιλόστοργον, εὐπειθές, πλήρες τρυφερῶν αἰσθημάτων. Φυσιολογοὶ λοιπὸν διαπρεπεῖς ὑπεστήριξαν ὅτι κατέχει πάντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ζωηρῶς αἰσθάνηται τὰς καλλονὰς τῆς μουσικῆς τέχνης, τῆς τέχνης ἧτις ἰδίᾳ πρὸς τὸ αἶσθημα, πρὸς τὸ πάθος σχετίζεται.

Πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς γνώμης ταύτης ἰδοῦ καὶ ἀνέκδοτον κεκυρωμένον ὑπὸ τῆς μαρτυρίας αὐτόπου.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, κύων τις ἠκολούθει καθ' ἡμέραν τὴν στρατιωτικὴν μουσικὴν, ἧτις μετέβαινε καὶ ἀνέκρουεν πρὸ τῶν ἀνακτόρων Tuileries. Ἐβάδιζε μετὰ τῶν μουσικῶν, ἐσταμάτα ὅπου καὶ ἐκεῖνοι καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐστάθμευεν ἐτοποθετεῖτο μετὰ τῶν ποδῶν αὐτῶν. Εἶτα μετὰ τὸ πέρας ἐξηφανίζετο καὶ ἐπανήρχετο ἀκριβῆς τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν.

Ὁ κύων οὗτος ἐδείκνυε προφανῆ εὐαρέσκειαν ἐφ' ὅσον ἀνέκρουεν ἡ μουσικὴ. Βαθμηδὸν δ' ἐξοικειώθη πρὸς τοὺς μουσικοὺς καὶ οὗτοι συμπαιθῶντες πρὸς τὸν φιλόμουσον αὐτῶν ἀχροατὴν, ἐκάλουν εἰς δεῖπνον ὅτε ὁ εἰς ὅτε ὁ ἄλλος.

— Ἐλα νὰ φᾶς μαζὺ μου!

Ἐλεγεν ὁ μουσικὸς θαυπέων τὸν κύνα καὶ ἐκεῖνος ἠκολούθει πρόθυμος σείων τὴν οὐράν. Μετεῖχε τοῦ δεῖπνου εὐθυμὸς καὶ ἐν ὀρέξει, ἀλλὰ προσεγγιζούσης τῆς ὥρας τῶν θεάτρων οὐδὲν ἐκράτει πλέον αὐτόν· σταθερὸς εἰς τὰ φιλόμουσα αἰσθηματὰ του μετέβαινε εἰς τὸ Μελόδραμα ἢ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κωμῶδιαν ἢ εἰς τὸ θέατρον Φεῦδῶ· εἰσήρχετο ἐλευθέρως εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἐτοποθετεῖτο παρά τινα γωνίαν, καὶ ἀπήρχετο μόνον μετὰ τὸ τέλος τοῦ θεάτρου.

Παραδοξοτάτη καὶ λίαν τέρπουσα ἦτο ἡ στάσις τοῦ κυνὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως.

Ἄν παριστάνετο νέον ἔργον, κατενόει τοῦτο εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων ἤχων τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ ἠκροᾶτο τότε μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Καὶ ἂν μὲν τὸ ἔργον περιεῖχε μελωδίας πολλὰς καὶ πρωτοτύπους, ὁ κύων ἐπεδείκνυε τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτοῦ διὰ ποδοκρουσιῶν. Τούναντιον δ' ἂν τὸ ἔργον ἦτο μέτριον, ἀσήμαντον, πτωχόν, τὸ φιλόμουσον ζῶον ἐχασμάτο, ἔστρεφε τὰ νῶτα

πρὸς τὴν σκηνὴν, προσέβλεπε κατὰ σειρὰν τὰ θεωρεῖα, τὴν αἰθουσαν καὶ ἐν τέλει ἀπήρχετο ἀθύρως. Ὁ ἐκφραστικὸς οὗτος μῦθος ἦτο ἡ δικτικωτάτη κριτικὴ τοῦ νέου μελοδράματος.

Ὅσακις δὲ παρίστατο τὸ ἔργον μεγάλου μουσουργοῦ, ὁ κύων ἐγνώριζε τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ὁ πρωταγωνιστῶν αἰοδὸς θὰ ἔψαλλε ἐξέχον τι μέλος, καὶ τότε διὰ τῶν κινήσεων αὐτοῦ, διὰ τῶν βλεμμάτων, προσεπάθει νὰ ἐπιβάλλῃ σιγὴν τοῖς θεαταῖς.

(Mehul).

ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΑ

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΑΧΗΤΩΝ!

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ Γάλλος ὑπολογαγὸς Φρομὰν ἐξέδωκε τόμον περιλαμβάνοντα διαφόρους κατὰ καιροὺς δημοσιευθεῖσας μελέτας αὐτοῦ περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατῶν. Κατὰ τὸν στατιστικὸν πίνακα τοῦ ῥηθέντος ἀξιωματικοῦ, ὃν, ὡς λέγει, κατήρτισε κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας, ἡ Εὐρώπη ἔνοπλος δύναται νὰ παρατάξῃ ἐν ὅλῳ 23,728,244 ἄνδρας. *Ἦται :

Γερμανία.....	6,440,000
Ἄγγλια.....	621,589
Αὐστρουγγαρία.....	2,100,000
Βέλγιον.....	267,000
Βουλγαρία.....	145,000
Δανία.....	200,000
Ἰσπανία.....	250,000
Γαλλία.....	4,108,655
Ἑλλὰς.....	90,000
Ὀλλανδία.....	105,000
Ἰταλία.....	2,600,000
Πορτογαλλία.....	200,000
Ρουμανία.....	150,000
Ρωσία.....	4,610,000
Σερβία.....	219,000
Σουηδία καὶ Νορβηγία.....	120,000
Ἑλβετία.....	502,000
Τουρκία.....	1,000,000

Σύνολον 23,728,244

Διπλᾶς δαπάνας συνεπάγεται ἡ συντήρησις τῶν στρατῶν τὸ μὲν τὴν ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ζωτικῶν δυνάμεων, ἣν ἐπιφέρει ἡ ὑπὸ τὰς σημαίας διακομὴ ἀνδρῶν σφριγόντων καὶ ἀκμαίων, δυναμένων δὲ νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας· τὸ δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀπορροφήσεως κολοσσιαίων χρηματικῶν κεφαλαίων χάριν τῆς διατηρήσεως

τῶν ἀνθρωπίνων τούτων ὄγκων, τῆς ἀγορᾶς ὀπλων, τῆς προμηθείας τῶν ζωοτροφῶν, καὶ ιδρύσεως ὀχυρωμάτων.

Ἡ Γαλλία ἀπὸ τοῦ 1870 ἐδαπάνησε περὶ τὰ δύο δισεκατομμύρια καὶ τριακόσια ἑκατομμύρια πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ της, καὶ ταῦτα μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τακτικῶν προϋπολογισμῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργείων.

Τέλος διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1887—1888 οἱ τακτικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπουργείων τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἔχουσιν ὧδε :

<i>Δυνάμεις</i>	<i>Σύνολον δαπανῶν</i>
Γερμανία.....	562,995,023
Ἄγγλια.....	699,340,014
Αὐστρουγγαρία.....	326,361,626
Βέλγιον.....	45,624,100
Βουλγαρία.....	18,207,349
Δανία.....	22,608,119
Ἰσπανία.....	202,915,589
Γαλλία.....	785,636,392
Ἑλλὰς.....	21,737,307
Ὀλλανδία.....	69,952,994
Ἰταλία.....	320,358,629
Πορτογαλλία.....	39,630,188
Ρουμανία.....	29,565,815
Ρωσία.....	990,856,156
Σερβία.....	16,211,276
Σουηδία καὶ Νορβηγία.....	35,788,057
Ἑλβετία.....	18,182,624
Τουρκία.....	123,815,475
	<hr/>
	4,329,786,733.

Συνελόντι εἰπεῖν ἡ ἀποψις τῆς Εὐρώπης δεικνύει ὅτι ὅλαι αἱ δυνάμεις, καὶ αὐταὶ αἱ ἐλάχισται, καταβάλλουσιν ὑπερανθρώπους προσπάθειας, ἵνα μὴ παρίδωσι τίποτε ἐξ ὧσων δύνανται νὰ αὐξήσωσι τὴν ἀσφάλειάν των.

Π*.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ ἔρως ἀρέσκει μᾶλλον τοῦ γάμου δι' ὃν λόγον καὶ τὸ μυθιστόρημα ἀρέσκει μᾶλλον τῆς ἱστορίας.

Ἄν αἱ γυναῖκες δὲν ἦσαν ὠραῖαι, θὰ ἦσαν τὰ ἀγαθώτερα πλάσματα τοῦ κόσμου. Οὐχ ἦττον δὲν πρέπει νὰ ἐκλάβωσι τοῦτο ὡς ὑπὲρ αὐτῶν λεγόμενον αἱ ἄσχημοι.